בס"ד

גליון 38

דעם רבינ'ס מעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשה"ק ובאידיש

שִׂיחוֹת שֶׁאַחַר סִפּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת (1)

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

שִׂיחוֹת שֶׁאַחַר סִפּוּרֵי הַמַּעֲשִׂיּוֹת

א – הַ'מְּנוֹרָה הַתְּלוּיָה'

מַעֲשֶׂה: אֶחָד הָלַךְ מֵאָבִיו, וְהָיָה בִּמְדִינוֹת אֲחֵרוֹת יָמִים רַבִּים אֵצֶל אֲחֵרִים! – וְלִזְמַן בָּא לְאָבִיו! – וְהִתְפָּאֵר בְּעַצְמוֹ: "שֶׁלָּמַד שָׁם אֻמָּנוּת גָּדוֹל: לַעֲשׂוֹת 'מְנוֹרָה הַתְּלוּיָה' (שֶׁקּוֹרִין 'הֶענְג-לַייכְטֶער')**"!**

וְצִוָּה: "לְהִתְאַסֵּף כָּל 'בַּעֲלֵי־אֻמָּנִיּוֹת' הַזֶּה, וְהוּא יַרְאֶה לָהֶם חָכְמָתוֹ בְּזֶה הָאֻמָּנוּת"! – וְכֵן עָשָׂה אָבִיו – וְקִבֵּץ כָּל הַ'בַּעֲלֵי־אֻמָּנִיּוֹת' הַזֹּאת, לִרְאוֹת גְּדֻלַּת הַבֵּן, מַה שֶּׁפָּעַל בְּכָל הַיָּמִים הָאֵלּוּ שֶׁהָיָה בְּיַד אֲחֵרִים.

וְהַ'בֵּן' הוֹצִיא 'מְנוֹרָה אַחַת' שֶׁעָשָׂה! וְהָיְתָה מְגֻנָּה מְאֹד בְּעֵינֵי כֻּלָּם! – וְ'אָבִיו' הָלַךְ אֶצְלָם, וּבִקֵּשׁ מֵאִתָּם: "שֶׁיְּגַלּוּ לוֹ הָאֱמֶת"! – וְהֻכְרְחוּ לְהוֹדִיעַ לוֹ הָאֱמֶת: "שֶׁהִיא מְגֻנָּה מְאֹד"!

וְהַבֵּן הִתְפָּאֵר: "הֲלֹא רְאִיתֶם חָכְמַת אֻמָּנוּתִי"! – וְהוֹדִיעַ לוֹ אָבִיו: "שֶׁלֹּא נִרְאָה יָפָה בְּעֵינֵי כֻּלָּם"! – הֵשִׁיב לוֹ הַבֵּן: אַדְּרַבָּא! בָּזֶה הֶרְאֵיתִי 'גְּדֻלָּתִי'! – כִּי הֶרְאֵיתִי לְכֻלָּם 'חֶסְרוֹנָם'! כִּי בְּזֹאת הַ'מְּנוֹרָה', נִמְצָאִים הַ'חֶסְרוֹנוֹת' שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַ'בַּעֲלֵי־אֻמָּנוּת' הַנִּמְצָאִים כָּאן!

הֲלֹא תִּרְאֶה: שֶׁאֵצֶל זֶה, מְגֻנָּה 'חֲתִיכָה זוֹ'! אֲבָל 'חֲתִיכָה אַחֶרֶת', יָפָה אֶצְלוֹ מְאֹד! – וְאֵצֶל אַחֵר לְהֵפֶךְ! אַדְּרַבָּא! 'זֹאת הַחֲתִיכָה' שֶׁהִיא מְגֻנָּה אֵצֶל חֲבֵרוֹ – הִיא יָפָה וְנִפְלָאָה בְּעֵינָיו! רַק 'זֹאת הַחֲתִיכָה' מְגֻנָּה! – וְכֵן אֵצֶל כֻּלָּם: מַה שֶּׁרַע בְּעֵינֵי זֶה, הִיא יָפָה בְּעֵינֵי חֲבֵרוֹ! – וְכֵן לְהֵפֶךְ!

וְעָשִׂיתִי 'מְנוֹרָה זֹאת', מֵ'חֶסְרוֹנוֹת [שֶׁלָּהֶם] **לְבַדָּם'! – לְהַרְאוֹת לְכֻלָּם: שֶׁאֵין לָהֶם שְׁלֵמוּת! וְיֵשׁ לְכָל אֶחָד חִסָּרוֹן! – כִּי מַה שֶּׁיָּפֶה בְּעֵינָיו, הוּא חִסָּרוֹן בְּעֵינֵי חֲבֵרוֹ! – אֲבָל בֶּאֱמֶת, אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּתִקּוּנוֹ!**

[מְסַיֵּם רַבֵּנוּ זַ"ל]: **אִם הָיוּ יוֹדְעִים כָּל הַ'חֶסְרוֹנוֹת' וְהַ'נִּמְנָעִים' שֶׁל הַדָּבָר – הָיוּ יוֹדְעִים מַהוּת הַדָּבָר, אַף שֶׁלֹּא רָאוּ אוֹתוֹ מֵעוֹלָם!**

ב – גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם

[קֹדֶם שַׁבַּת חֲנֻכָּה – שְׁנַת תקס"ה]

[הַהַשְׁלָמוֹת בְּסוֹגְרַיִם לְשִׂיחָה הַזֶּה () – הוּא מִן: א) שִׂיחוֹת־הָרַ"ן שו. ב) חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן עה. ג) הַקְדָּמָה שְׁנִיָּה לְסֵפֶר־הַמִּדּוֹת].

(שַׁיָּךְ לְסֵפֶר־הַמִּדּוֹת (דַּעַת ח"ב א) – הַמַּתְחִיל: דַּע כִּי לְכָל הָעוֹלָמוֹת וּלְכָל נִבְרָא יֵשׁ קוֹמָה מְיֻחֶדֶת וְכוּ', לְמָשָׁל מִין הָאַרְיֵה וְכוּ'. וְהַהֶבְדֵּלִים כֻּלָּם הֵם רְמוּזִים בִּתְמוּנַת הָאוֹתִיּוֹת וּבְצֵרוּפֵיהֶם. וְהַזּוֹכֶה לְהָבִין אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ'. – נִרְאֶה לִי: שֶׁזֶּהוּ **עִנְיַן הַשִּׂיחָה שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּיו הַקָּדוֹשׁ קֹדֶם שַׁבַּת חֲנֻכָּה תקס"ה** מֵעִנְיַן הַבְּרִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם).

"גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם" [תְּהִלִּים קיא, ב]. **"אֵין אָדָם דּוֹמֶה לַחֲבֵרוֹ, וְכָל הַצּוּרוֹת הָיוּ בְּאָדָם הָרִאשׁוֹן"** [סַנְהֶדְרִין פ"ד מ"ה]**! – הַיְנוּ: בְּתֵבַת "**[נַעֲשֶׂה] **אָדָם"** [בְּרֵאשִׁית א, כו] **לְבַד, הָיוּ נִכְלָלִין כָּל הַצּוּרוֹת הַלָּלוּ** [כָּל מִינֵי הַתְּמוּנוֹת שֶׁל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבָּעוֹלָם]**!** – [וְכֵן תֵּבַת [שָׁם שָׁם, כד]: "בְּהֵמָה וְחַיָּה" וְכוּ', הַנֶּאֱמָר בְּ'מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית', בְּזוֹ הַתֵּבָה גַּם כֵּן נִכְלָל כָּל הַתְּמוּנוֹת שֶׁל כָּל בְּהֵמָה וְחַיָּה].

וְכֵן בִּשְׁאָר דְּבָרִים [שְׁאָר הַנִּבְרָאִים]**. כָּל הַ"מְּאוֹרוֹת" הָיוּ נִכְלָלִין בְּתֵבַת "אוֹר"** [שָׁם שָׁם, ג] **לְבַד, וְכֵן כֻּלָּם, הַיְנוּ: כָּל 'מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית'! – וַאֲפִלּוּ הֶ'עָלִין שֶׁל הָאִילָן', אֵין אֶחָד דּוֹמֶה לַחֲבֵרוֹ וְכוּ'!**

וְהֶאֱרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הַרְבֵּה מְאֹד! – וְאָמַר אָז: שֶׁיֵּשׁ חָכְמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁיְּכוֹלִים לִחְיוֹת עִם הַחָכְמוֹת לְבַד, בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה [עַיֵּן זֹהַר בְּשַׁלַּח סב.]**!** – (כִּי יֵשׁ דְּבָרִים נִפְלָאִים וְחָכְמוֹת עֶלְיוֹנוֹת וְנוֹרָאוֹת אֲפִלּוּ בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁיְּכוֹלִין לִחְיוֹת בָּהֶם לְבַד בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה)! – **וְהֶאֱרִיךְ אָז בְּשִׂיחָה נִפְלָאָה וְנוֹרָאָה!** (וְלֹא זָכִינוּ לְכָתְבָהּ)!

ג – הַפְּלוּמְפּ (מַשְׁאֵבָה)

[שָׁבוּעוֹת – שְׁנַת תקס"ז]

[הַמַּעֲשֶׂה מֵ"הַסּוּס עִם הַפְּלוּמְפּ", [נֶאֱמַר בְּ]**שָׁבוּעוֹת תקס"ז** בְּזַאסְלַב. חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן נט]

[הַהַשְׁלָמוֹת בְּסוֹגְרַיִם לְשִׂיחָה הַזֶּה () – הוּא מִן: א) חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן קנא. ב) שִׂיחַ־שַׂרְפֵי־קֹדֶשׁ הֶחָדָשׁ ח"ג תתיד, מִכְּתַב־יַד רַבִּי נַפְתָּלִי זַ"ל].

[אוֹת א] לְעִנְיָן שֶׁהָיוּ מְסַפְּרִים מֵאֶחָד (מֵחֲבֵרֵינוּ)**: שֶׁהָיָה אָז בִּכְרַךְ גָּדוֹל שֶׁל עֲיָרוֹת הָעוֹבְדֵי־כּוֹכָבִים** (בְּפֶּעטֶערְבּוּרְג)**! – וְנִתְעַכֵּב שָׁם הַרְבֵּה, מֵחֲמַת שֶׁנִּדְמָה לוֹ בְּכָל־פַּעַם: "שֶׁעַכְשָׁו יִפְעַל"! – וְכֵן בְּכָל־פַּעַם** [נִדְמֶה לוֹ כָּכָה]**! עַד שֶׁנִּתְעַכֵּב הַרְבֵּה שָׁם!**

(בְּ'חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן' קנא, כּוֹתֵב מוֹהַרְנַ"ת זַ"ל: וְאָז בְּאוֹתוֹ הַשָּׁנָה [שְׁנַת תקס"ז], הֻכְרַחְתִּי לָנוּד מִמְּקוֹמִי מִנֶּעמְרִיב לְמָאהְלִיב! – וּבְאוֹתָהּ הַשָּׁנָה נִתְבַּלְבְּלוּ כַּמָּה אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ! **רַבִּי אַבְרָהַמְצֶ'י הָיָה בְּפֶּטֶערְבּוּרְג!** וְרַבִּים נִתְבַּלְבְּלוּ מְאֹד! – וְרַבֵּנוּ זַ"ל בְּעַצְמוֹ הָיָה נָע־וָנָד בְּאוֹתוֹ הַשָּׁנָה, בְּהַנְּסִיעָה הַגְּדוֹלָה וְכוּ')!

וְאָמַר [רַבֵּנוּ זַ"ל]: שֶׁכֵּן הַדֶּרֶךְ כְּשֶׁבָּאִין לִמְקוֹמוֹת כָּאֵלּוּ, שֶׁנִּדְמֶה בְּכָל־פַּעַם: "עַתָּה אֶפְעַל! עַתָּה אֶפְעַל! וְכוּ' וְכוּ'".

[אות ב] וְסִפֵּר מַעֲשֶׂה: שֶׁהָיָה אִישׁ אֶחָד, שֶׁלֹּא הֶאֱמִין בַּמֶּה שֶׁאוֹמְרִים הָעוֹלָם: "שֶׁיֵּשׁ לֵצִים מִסִּטְרָא־אָחֳרָא, שֶׁבָּאִים לִפְעָמִים וּמַטְעִין בְּנֵי־אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאֵרַע כַּמָּה פְּעָמִים"! – וְהוּא לֹא הֶאֱמִין בָּזֶה!

פַּעַם אַחַת בַּלַּיְלָה – בָּא אֶצְלוֹ 'לֵץ' אֶחָד, וּקְרָאוֹ אֶל הַחוּץ: "שֶׁיֵּצֵא"! – וְיָצָא לַחוּץ! וְהֶרְאָה לוֹ הַ'לֵּץ': "שֶׁיֵּשׁ לוֹ 'סוּס נָאֶה' לִמְכֹּר"!

וַיַּרְא: וְהִנֵּה הוּא 'סוּס נָאֶה מְאֹד'! – וּשְׁאָלוֹ [מֵהַלֵּץ]: "כַּמָּה אַתָּה רוֹצֶה"?! – הֵשִׁיב הַ'לֵּץ': 'אַרְבָּעָה אֲדוּמִים'! – וְרָאָה: שֶׁהוּא שָׁוֶה בְּשׁפִי 'שְׁמוֹנָה אֲדוּמִים', כִּי הוּא 'סוּס מֻבְחָר וְטוֹב מְאֹד'! – וְקָנָה אֶצְלוֹ הַ'סּוּס', בְּעַד 'אַרְבָּעָה אֲדוּמִים'! וְהָיָה אֶצְלוֹ 'מְצִיאָה גְּדוֹלָה'!

לְמָחָר הוֹצִיא הַ'סּוּס' לִמְכֹּר! – וְעָמְדוּ עַל הַמִּקָּח, וְרָצוּ לִתֵּן לוֹ אֵיזֶה סַךְ! – אָמַר: "מִסְתָמָא אִם נוֹתְנִין לִי סַךְ כָּזֶה, הוּא שָׁוֶה כִּפְלַיִם"! – וְלֹא נִתְרַצָּה!

וְהוֹלִיךְ הַ'סּוּס' לְהַלָּן! וְרָצוּ לִתֵּן לוֹ גַּם כִּפְלַיִם כִּרְצוֹנוֹ! – אָמַר: "מִסְתָמָא שָׁוֶה יוֹתֵר כִּפְלַיִם מִזֶּה הַסַּךְ"!

וְכֵן הוֹלִיךְ הַ'סּוּס' לְהַלָּן! – עַד שֶׁנִּכְנַס סַךְ מְכִירַת הַ'סּוּס' לַאֲלָפִים! – וְלֹא נִתְרַצָּה עִם אֶחָד לְמָכְרוֹ! כִּי כָּל מַה שֶּׁרָצוּ לִתֵּן לוֹ, אָמַר: "מִסְתָמָא שָׁוֶה יוֹתֵר בְּכִפְלַיִם"! – עַד שֶׁלֹּא נִמְצָא מִי שֶׁיִּקָּחֵהוּ, רַק הַ'מֶּלֶךְ'!

וְהוֹלִיכוֹ לְהַ'מֶּלֶךְ'! – וְרָצָה לִתֵּן לוֹ הַ'מֶּלֶךְ' סַךְ עָצוּם! כִּי הַ'סּוּס' הוּטַב מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֵי כֹּל! – וְלֹא נִתְרַצָּה עִם הַ'מֶּלֶךְ' גַּם־כֵּן! כִּי אָמַר [הָאִישׁ הַזֶּה]: "מִסְתָמָא שָׁוֶה יוֹתֵר"! – עַד שֶׁגַּם הַ'מֶּלֶךְ' לֹא קָנָה הַ'סּוּס'!

[אות ג] וְהָלַךְ מֵהַ'מֶּלֶךְ' עִם הַ'סּוּס' לְהַשְׁקוֹתוֹ! – וְהָיָה שָׁם 'פְּלוּמְפּ' שֶׁמִּשָּׁם מַשְׁקִין! [׳מַשְׁאֵבָה׳ וְעָלֶיהָ 'בֶּרֶז' שֶׁמִּזֶּה שׁוֹאֲבִים מַיִם – רוֹאִים אֶת זֶה גַּם כְּהַיּוֹם בְּאוּקְרַיְנָא בָּרְחוֹב]. – וְקָפַץ הַ'סּוּס' לְתוֹךְ הַפְּלוּמְפּ, וְנִתְעַלֵּם וְאֵינֶנּוּ! – הַיְנוּ: שֶׁנִּדְמֶה לוֹ כָּךְ, כִּי הָיָה 'מַעֲשֵׂה־לֵצִים' כָּל הָעִנְיָן שֶׁל הַ'סּוּס'!

וְצָעַק מְאֹד עַל־זֶה! – וְנִתְקַבְּצוּ אֵלָיו בְּנֵי־הָעוֹלָם לְקוֹל זַעֲקָתוֹ, וְשָׁאֲלוּ אוֹתוֹ: "מָה אַתָּה צוֹעֵק"?! – הֵשִׁיב: שֶׁהַ'סּוּס' שֶׁלּוֹ קָפַץ לְתוֹךְ הַ'פְּלוּמְפּ'! – וְהִכּוּ אוֹתוֹ [לְהָאִישׁ הַזֶּה] "הַכֵּה וּפָצוֹעַ" [לְשׁוֹן הַכָּתוּב מְלָכִים־א כ, לז], כִּי נִדְמָה לִ'מְשֻׁגָּע'! – כִּי 'נֶקֶב הַפְּלוּמְפּ' צַר מְאֹד, וְאֵיךְ אֶפְשָׁר שֶׁיִּקְפֹּץ הַ'סּוּס' לְשָׁם?!

וְרָאָה: שֶׁמַּכִּין אוֹתוֹ! וְהוּא נִרְאֶה כִּמְשֻׁגָּע! – וְרָצָה לֵילֵךְ מִשָּׁם! – בְּתוֹךְ שֶׁרָצָה לֵילֵךְ מִשָּׁם, וְהִנֵּה הַ'סּוּס' מַתְחִיל לְהוֹשִׁיט רֹאשׁוֹ מִתּוֹךְ הַ'פְּלוּמְפּ'! – וְהִתְחִיל [הָאִישׁ הַזֶּה] לִצְעֹק שֵׁנִית: "אֲהָהּ. אֲהָהּ"! – מֵחֲמַת שֶׁנִּדְמֶה לוֹ: "שֶׁיֵּשׁ שָׁם 'סוּסוֹ'"!

וְנִתְקַבְּצוּ שׁוּב אֶצְלוֹ בְּנֵי־הָעוֹלָם, וְהִכּוּ אוֹתוֹ שֵׁנִית! כִּי הוּא 'מְשֻׁגָּע' כַּנַּ"ל! – וְרָצָה שׁוּב לֵילֵךְ מִשָּׁם! – כֵּיוָן שֶׁרָצָה לֵילֵךְ, וְהִנֵּה מוֹשִׁיט שׁוּב הַ'סּוּס' אֶת רֹאשׁוֹ מִן הַ'פְּלוּמְפּ'! – וְהִתְחִיל [הָאִישׁ] לִצְעֹק עוֹד כַּנַּ"ל! – וְנִתְקַבְּצוּ שׁוּב אֵלָיו! וְהִכּוּהוּ כַּנַּ"ל!

[אות ד] (הַנִּמְשָׁל הוּא): כָּךְ: הַ'סִּטְרָא־אָחֳרָא' מַטְעָה אֶת הָאָדָם בְּכָל־פַּעַם, עַל לֹא דָבָר, בְּ'שֶׁקֶר־גָּמוּר' שֶׁאֵין בּוֹ מַמָּשׁ! – וְהוּא נִסָּת אַחֲרֶיהָ, וְהוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ! – וְנִדְמֶה לוֹ בְּכָל־פַּעַם: "שֶׁיַּרְוִיחַ יוֹתֵר! וִימַלֵּא תַּאֲוָתוֹ יוֹתֵר"! – וְרָץ אַחֲרֵיהֶם כַּמָּה עִתִּים! – וּפִתְאֹם נִתְעַלְּמוּ! וּבוֹרְחִים וּמִסְתַּלְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַ'תַּאֲווֹת'!

כַּאֲשֶׁר מִזְדַּמֵּן לִפְעָמִים: שֶׁהַ'תַּאֲווֹת' מִסְתַּלְּקִים קְצָת! וְכַאֲשֶׁר הָאָדָם רוֹצֶה לִפָּרֵד מֵהֶם, אֲזַי חוֹזְרִים וּמוֹשִׁיטִים רֹאשָׁם! וְהוּא חוֹזֵר וְרוֹדֵף אַחֲרֵיהֶם! – וְכֵן מִתְנַהֵג לְהַלָּן: שֶׁתֵּכֶף שֶׁמּוֹשִׁיטִים רֹאשָׁם, הוּא חוֹזֵר לִרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם! – וְלֹא בֵּאֵר הָעִנְיָן יוֹתֵר! – וְהָבֵן הֵיטֵב!

ד – מַעֲשֶׂה בְּצַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד

מַעֲשֶׂה בְּצַדִּיק אֶחָד! שֶׁהָיָה צַדִּיק גָּדוֹל מְאֹד, שֶׁיָּצָא מִתַּאֲוָה הַיָּדוּעַ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי כָּרָאוּי בִּשְׁלֵמוּת! – וְעָלָה לְעוֹלָמוֹת עֶלְיוֹנִים! וְרָאָה: שֶׁמֻּנָּח בִּיוֹרָה, חֲתִיכוֹת בָּשָׂר וַעֲצָמוֹת! – וְשָׁאַל: "מַה זֹּאת"?! – וְהֵשִׁיבוּ לוֹ: "שֶׁזֹּאת הָיְתָה אִשָּׁה 'יְפַת־תֹּאַר'! וְעַל־כֵּן, מֵחֲמַת שֶׁהָיְתָה וְכוּ' לַעֲבֵרָה, עַל־כֵּן וְכוּ' [מַגִּיעַ לָהּ זֹאת]!

[אָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל]: וּמִזֶּה רָאוּי לִרְאוֹת גְּנוּת תַּאֲוָה הַזֹּאת, אִם חוֹתְכִין אוֹתָהּ לַחֲתִיכוֹת חֲתִיכוֹת, הַאִם יִהְיֶה שַׁיָּךְ הַתַּאֲוָה וְכוּ'?!

דעם רבינ'ס מעשיות

שם ____________________

טלפון ____________________

עיר ____________________

מבחן בספורי מעשיות

מהשיחות שאחר ספורי מעשיות - (1)

א. באיזה אומנות התפאר הבן שלמד שם?
- ❑ סנדלרות
- ❑ ליטוש יהלומים
- ❑ לעשות מנורה התלויה

ב. את מי צוה להביא לראות את אומנתו?
- ❑ את כולם מקטן ועד גדול
- ❑ את כל בעלי אֻמניות
- ❑ את בעלי אֻמניות מאותו אֻמנות שהתפאר הבן בזה

ג. האם מה שהראה להם מצאה חן בעינם?
- ❑ בוודאי
- ❑ היתה מגונה מאוד בעיני כולם
- ❑ לחלקם מצאה חן, ולחלקם לא

ד. איזה חלק היה מגונה בעינם?
- ❑ אצל כולם היה מגונה חלק אחד
- ❑ כולו היה מגונה אצל כולם
- ❑ אצל כל אחד היה מגונה חתיכה אחרת

ה. השלם את דברי רבינו "שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד"?
- ❑ עם קצת אכילה ושתיה
- ❑ עם מיעוט שינה
- ❑ בלי שום אכילה ושתיה

ו. למה האחד התעכב בכרך גדול של עירות העכו"ם?
- ❑ כי פעל שם הרבה דברים
- ❑ כי היה נדמה לו בכל פעם שעכשיו יפעל
- ❑ כי אמרו לו בכל פעם שעכשיו יפעל

ז. מה הראה הלץ לאיש אחד בחוץ?
- ❑ שיש לו סוס נאה למכור
- ❑ שיש לו חמור נאה למכור
- ❑ שיש לו גמל נאה למכור

ח. בכמה אדומים קנהו מהלץ?
- ❑ ב8 אדומים
- ❑ ב4 אדומים
- ❑ ב26 אדומים

ט. למה לא נתרצה האיש למכרו?
- ❑ כי הציעו לו רק 2 אדומים
- ❑ כי רצה להשתמש בזה לצרכו
- ❑ כי כל מה שרצו ליתן לו, אמר מסתמא שוה יותר כפליים מזה

י. למה לא קנהו המלך בעצמו?
- ❑ כי לא היה נאה בשביל המלך
- ❑ כי המלך לא רצה לשלם יקר
- ❑ כי אמר האיש מסתמא שוה יותר

יא. מה קרה להסוס כשהאיש הלך להשקותו?
- ❑ נדמה לו שקפץ הסוס לתוך הפלומפ (משאבה) ונתעלם ואיננו
- ❑ הסוס ברח
- ❑ נדמה לו שנפל ומת

יב. למה הכו בני העולם את האיש הכה ופצוע
- ❑ כי היה צועק בקול גדול
- ❑ כי הוא הכה לסוס
- ❑ כי נדמה למשוגע - כי נקב הפלומפ צר מאוד וא"א שיקפוץ הסוס לשם

יג. מה ראה האיש כשרצה לילך משם?
- ❑ שהסוס מת במקום
- ❑ שהסוס עומד במקומו
- ❑ שהסוס מתחיל להושיט ראשו מתוך הפלומפ

יד. מה עשה האיש כשראה זה?
- ❑ התחיל לבכות
- ❑ התחיל לרקוד ולשמוח
- ❑ התחיל לצעוק שנית

טו. מתי והיכן סיפר רבינו את הסיפור הזה?
(עיין בחיי מוהר"ן אות נ"ט)
- ❑ פסח תקס"ז בברסלב
- ❑ שבועות תקס"ז באומן
- ❑ שבועות תקס"ז בזאסלב

טז. מה אומר רבינו שאפשר ללמוד מהסיפור הזה?

____

____

____

____

____________________________________.

אשרינו שאנו זוכים ללמוד את ספרי רבינו הק' - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתינו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

שִׂיחוֹת שֶׁאַחַר סִפּוּרֵי הַמַּעֲשִׂיּוֹת

א – דִי 'הֶענְג־לַייכְטֶער'

מַעֲשֶׂה! – אֵיינֶער אִיז אַוֶועקְגֶעגַאנְגֶען פוּן זַיין טַאטְן, אוּן עֶר אִיז גֶעוֶוען אִין אַנְדֶערֶע לֶענְדֶער, אַסַאךְ צַייט, בַּיי אַנְדֶערֶע מֶענְטְשְׁן!

אוּן נָאךְ אַ שְׁטִיקְל צַייט, אִיז עֶר [צוּרִיק] **גֶעקוּמֶען צוּ זַיין טַאטְן! – אוּן עֶר הָאט זִיךְ בַּארִימְט: "אַז עֶר הָאט זִיךְ גֶעלֶערְנְט דָארְט אַ גְרוֹיסְן פַאךְ – צוּ מַאכְן אַ 'לַייכְטֶער וָואס הֶענְגְט'! מְ'רוּפְט דָאס: אַ 'הֶענְג־לַייכְטֶער'!**

אוּן עֶר הָאט גֶעהֵייסְן: "[אַז] **מְ'זָאל צוּזַאמְנֶעמֶען אַלֶע פַאכְלַייט וָואס קֶענֶען דָאס מַאכְן! אוּן עֶר וֶועט זֵיי וַוייזְן זַיין חָכְמָה אִינֶעם דָאזִיגְן פַאךְ"!**

אוּן זַיין טַאטֶע הָאט טַאקֶע אַזוֹי גֶעטוּהְן – עֶר הָאט צוּזַאמְגֶענוּמֶען אַלֶע פַאכְלַייט וָואס קֶענֶען דָאס מַאכְן – אַז זֵיי זָאלְן זֶעהְן דָאס גְרוֹיסְקֵייט פוּן זַיין זוּהְן, וָואס עֶר הָאט אוֹיפְגֶעטוּהְן, דוּרְכְאוֹיס דִי צַייט וֶוען עֶר אִיז גֶעוֶוען בַּיי אַנְדֶערֶע מֶענְטְשְׁן!

אוּן דֶער זוּהְן הָאט אַרוֹיסְגֶענוּמֶען 'אֵיין לַייכְטֶער' וָואס עֶר הָאט גֶעמַאכְט! – אוּן דָאס אִיז גֶעוֶוען זֵייעֶר פַארְמִיאוּסְ'ט אִין אַלֶעמֶענְס אוֹיגְן!

אוּן זַיין טַאטֶע אִיז גֶעגַאנְגֶען צוּ זֵיי, אוּן הָאט זֵיי גֶעבֶּעטְן: "אַז זֵיי זָאלְן אִים מְגַלֶּה זַיין דֶעם אֱמֶת"! – אוּן זֵיי הָאבְן אִים גֶעמוּזְט אוֹיסְזָאגְן דֶעם אֱמֶת: "אַז דָאס אִיז זֵייעֶר מִיאוּס"!

אוּן דֶער זוּהְן הָאט זִיךְ בַּארִימְט: "עֶטְס הָאטְס דָאךְ גֶעזֶעהְן דָאס קְלוּגְשַׁאפְט פוּן מַיין פַאךְ"?!

הָאט אִים זַיין טַאטֶע גֶעלָאזְט וִויסְן: "אַז סְ'זֶעהְט נִישְׁט אוֹיס גוּט בַּיי קֵיינֶעם"!

הָאט אִים דֶער זוּהְן גֶעזָאגְט: אַדְרַבָּא! פּוּנְקְט פַארְקֶערְט! מִיט דֶעם הָאבּ אִיךְ זֵיי בַּאוִויזְן מַיין 'גְרוֹיסְקֵייט'! – וַוייל אִיךְ הָאבּ זֵיי אַלֶע גֶעוִויזְן, זֵייעֶר 'חִסָּרוֹן'! וַוייל אִינֶעם דָאזִיגְן 'הֶענְג־לַייכְטֶער', גֶעפִינֶען זִיךְ דִי 'חֶסְרוֹנוֹת' פוּן יֶעדְן אֵיינֶעם פוּן דִי 'דָאזִיגֶע פַאכְלַייט' וָואס גֶעפִינֶען זִיךְ דָא!

גִיבּ נָאר אַ קוּק וֶועסְטוּ זֶעהְן: אַז בַּיי אֵיינֶעם, אִיז מִיאוּס דָאס 'דָאזִיגְן שְׁטִיקְל'! אָבֶּער אַ 'אַנְדֶערֶע שְׁטִיקְל', אִיז בַּיי אִים זֵייעֶר שֵׁיין! – אוּן בַּיי אַ צְוֵויטְן אִיז פּוּנְקְט פַארְקֶערְט! נָאר אַדְרַבָּא! דָאס 'דָאזִיגְן שְׁטִיקְל' וָואס אִיז מִיאוּס בַּיי זַיין חָבֵר – אִיז בַּיי אִים, שֵׁיין אוּן וואוּנְדֶערְלִיךְ אִין זַיינֶע אוֹיגְן! נָאר דָאס 'דָאזִיגְן [אַנְדֶערְן] **שְׁטִיקְל' אִיז בַּיי אִים מִיאוּס!**

אוּן אַזוֹי וַוייטֶער בַּיי אַלֶע אַנְדֶערֶע פוּן זֵיי: אַז דָאס וָואס סְ'אִיז שְׁלֶעכְט בַּיי דֶעם, אִיז שֵׁיין בַּיי זַיין חָבֵר! – אוּן אַזוֹי אוֹיךְ פַארְקֶערְט!

אוּן אִיךְ הָאבּ גֶעמַאכְט [צוּזַאמְגֶעשְׁטֶעלְט] **דֶעם דָאזִיגְן 'הֶענְג־לַייכְטֶער', בְּלוֹיז פוּן זֵייעֶרֶע 'חֶסְרוֹנוֹת' אַלֵיין! – כְּדֵי דֶערְמִיט צוּ וַוייזְן פַאר זֵיי אַלֶע: אַז זֵיי הָאבְן נִישְׁט קַיין שְׁלֵימוּת! אוּן יֶעדֶער אֵיינֶער הָאט אַ 'חִסָּרוֹן'! – וַוייל וָואס סְ'אִיז שֵׁיין אִין זַיינֶע אוֹיגְן, אִיז אַ 'חִסָּרוֹן' בַּיי זַיין חָבֵר!**

אָבֶּער בֶּאֱמֶת – קֶען אִיךְ מַאכְן [אַ שְׁלֵימוּתְ'דִיגֶע 'הֶענְג־לַייכְטֶער'] **וִוי עֶס דַארְף צוּ זַיין** [אָן קַיין שׁוּם חֶסְרוֹנוֹת]**!**

[זָאגְט רַבֵּינוּ ז"ל]: **אוֹיבּ מְ'וָואלְט גֶעוואוּסְט אַלֶע 'חֶסְרוֹנוֹת' אוּן 'אָפְּהַאלְטוּנְג'** [מְנִיעוֹת] **פוּן אַ זַאךְ – וָואלְט מֶען גֶעקֶענְט וִויסְן דִי 'אֵייגְנְשַׁאפְט' פוּן דִי זַאךְ – אֲפִילוּ מְ'הָאט דָאס קַיינְמָאל נִישְׁט גֶעזֶעהְן!**

ב – גְדוֹלִים מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם

[פַאר שַׁבָּת חֲנוּכָּה – שְׁנַת תקס"ה]

[דִי אַיינְגֶערִינְגֶעלְטֶע הוֹסָפוֹת () אִינֶעם דָאזִיגְן שִׂיחָה, אִיז גֶענוּמֶען פוּן: 1) שִׂיחוֹת־הָרַ"ן שו. 2) חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן עה. 3) הַקְדָּמָה שְׁנִיָּה לְסֵפֶר־הַמִּדּוֹת].

(דֶער דָאזִיגֶער שִׂיחָה, בַּאלַאנְגְט צוּ 'סֵפֶר־הַמִּדּוֹת' (דַּעַת ח"ב א) – וָואס הֵייבְּט זִיךְ אָן מִיט דִי דָאזִיגֶע וֶוערְטֶער: **"זָאלְסְט וִויסְן: אַז צוּ אַלֶע עוֹלָמוֹת אוּן צוּ יֶעדְן בַּאשֶׁעפֶענִישׁ"** וְכוּ'! – עֶס זֶעהְט מִיר אוֹיס: אַז דָאס בַּאלַאנְגְט צוּם 'דָאזִיגְן שְׁמוּעֶס' **וָואס אִיךְ הָאבּ גֶעהֶערְט פוּן זַיין הֵיילִיגְן מוֹיל – פַאר שַׁבָּת חֲנוּכָּה שְׁנַת תקס"ה** – פוּן דֶעם עִנְיָן וָואס רֶעדְט זִיךְ פוּן דִי בַּאשֶׁעפֶענִישְׁן פוּן דִי וֶועלְט).

"גְדוֹלִים מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם" [תְּהִלִּים קיא, ב]. **"גְרוֹיס זֶענֶען דִי וֶוערְק פוּנֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן"! – "אֵיין מֶענְטְשׁ אִיז נִישְׁט גְלַייךְ צוּם אַנְדֶערְן! אוּן אַלֶע צוּרוֹת** [אוּן אַלֶע בִּילְדֶער, פוּן אַלֶע מֶענְטְשְׁן]**, זֶענֶען גֶעוֶוען אִין 'אָדָם־הָרִאשׁוֹן'"** [סַנְהֶדְרִין פ"ד מ"ה].

דָאס הֵייסְט: אַז אִין דָאס וָוארְט "[נַעֲשֶׂה] **אָדָם"** [בְּרֵאשִׁית א, כו] **אַלֵיינְס, זֶענֶען גֶעוֶוען אַרַיינְגֶערֶעכְנְט** [עֶס עֶנְטְהַאלְט אִין זִיךְ] **דִי אַלֶע צוּרוֹת** [אַלֶע סָארְט גֶעשְׁטַאלְטְן פוּן אַלֶע מֶענְטְשְׁן פוּן דֶער וֶועלְט]**!**

(אוּן אַזוֹי אוֹיךְ דִי וֶוערְטֶער פוּן: "בְּהֵמָה וְחַיָּה" וְכוּ' [בְּרֵאשִׁית א, כד], וָואס שְׁטֵייט בַּיי דִי 'מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית' – אִיז אִינֶעם דָאזִיגְן וָוארְט,

אויך אַריינגערעכנט [דאס ענטהאלט אין זיך] אַלע געשטאַלטן פון יעדן בְּהֵמָה און חַיָּה.

און אַזוי אויך בַּיי אַלע אַנדערע זאַכן [בּאַשאַפעניש]! – אַלע "מְאוֹרוֹת" [לעכטיגקייט – בּאַלייכטערס], זענען געווען אַריינגערעכנט אינעם וואָרט "אוֹר" [בְּרֵאשִׁית א, ג] אַליינס! – און אַזוי אויך אַלע אַנדערע זאַכן – דְּהַיְינוּ: אַלע 'מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית'! – און אֲפִילוּ די 'בלעטער פון אַ בּוים', איז נישט גלייך, איינס צום אַנדערן!

און ער [רַבֵּינוּ ז"ל] האט זייער מַאֲרִיךְ געווען אינעם דאָזיגן זאַך! – און ער האט דעמאָלט געזאָגט: אַז ס'איז פאַרהאַן אויף דער וועלט [אַזעלכע] 'חָכְמוֹת', וואס מ'קען לעבן מיט די 'חָכְמוֹת' אַליינס, אָן קיין שום עסן און טרינקען [זעה זֹהַר בְּשַׁלַּח סב.]! – ווייל אֲפִילוּ אויף 'דער וועלט' איז פאַרהאַן 'וואונדערליכע זאַכן' און 'הויכע פּאַרכטיגע חָכְמוֹת', וואס מ'קען לעבן מיט זיי [די דאָזיגע חָכְמוֹת] אַליינס, אָן קיין שום עסן און טרינקען!

און ער האט דעמאָלט מַאֲרִיךְ געווען, מיט אַ וואונדערליכע און פּאַרכטיגע שְׁמוּעָס. (און מיר האבן נישט זוֹכֶה געווען דאס אַראָפּצושרייבּן).

ג – דער 'פּלוּמפּ'

[שָׁבוּעוֹת – שְׁנַת תקס"ז]

(די מַעֲשֶׂה פונעם 'פערד מיטן פּלוּמפּ', איז געזאָגט געוואָרן שָׁבוּעוֹת שְׁנַת תקס"ז אין די שטאָט זאַסלאַב. חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן נט)

[די איינגערינגעלטע הוֹסָפוֹת () אינעם דאָזיגן שִׂיחָה, איז גענומען פון: 1) חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן קנא. 2) שִׂיחַ־שַׂרְפֵי־קֹדֶשׁ הֶחָדָשׁ ח"ג תתיד, מִכְתַּב־יַד רַבִּי נַפְתָּלִי ז"ל].

[אות א] לְגַבֵּי די זאַך וואס מ'האט פאַרציילט פון איינעם (פון אונזערע חֲבֵרִים): וואס איז געווען דעמאָלט אין אַ גרויסן שטאָט פון די גוי'שע שטעט (אין פּעטערבּוּרג), און ער האט זיך דאָרט אויפגעהאלטן אַסאַך צייט – ווייל יעדן מאָל האט זיך אים צוגעדאַכט: "אַז 'יעצט' וועט ער אויפטוהן"! – און אַזוי אויך יעדן מאָל [האט זיך אים אַזוי צוגעדאַכט]! – אַז ער האט זיך [צוליבּ די דאָזיגע דִּמְיוֹנוֹת] זייער אַסאַך אויפגעהאלטן דאָרט!

(אין 'חַיֵּי־מוֹהֲרַ"ן' קנא, שרייבּט מוֹהֲרְנַ"ת ז"ל: און דאַן אין יענע יאָהר [שְׁנַת תקס"ז], האָבּ איך געמוזט זיין פאַרוואַגלט פון מיין פּלאַץ פון 'נעמירוב', קיין 'מאָהליב'! – און אין יענעם יאָהר זענען צוּמִישְׁט געוואָרן אַסאַך פון אונזערע לייט! רַבִּי אַבְרָהָם'טשע איז געווען אין פּעטערבּוּרג! און אַסאַך זענען זייער צוּמִישְׁט געוואָרן! – און רַבֵּינוּ ז"ל אַליינס איז אין יענעם יאָהר געווען נָע־וָנָד, בַּיי די גרויסע נְסִיעָה וְכוּ').

און ער [רַבֵּינוּ ז"ל] האט געזאָגט: אַז אַזוי גייט דער סֵדֶר ווען מ'קומט אָן צו אַזעלכע פּלעצער, אַז יעדן מאָל דאַכט זיך: "יעצט וועל איך אויפטוהן! יעצט וועל איך אויפטוהן"!

[אות ב] און ער האט פאַרציילט אַ מַעֲשֶׂה: אַז איינמאָל איז געווען אַ מענטש, וואס ער האט נישט געגלייבּט אין דעם וואס די וועלט זאָגט: "אַז ס'איז פאַרהאַן 'לֵצִים' פון די 'סִטְרָא־אַחֲרָא', וואס זיי קומען צומאָל און פאַרנאַרן די מענטשן, אַזוי־ווי ס'האט שוין אַסאַך מאָל פּאַסירט! – און 'יענער מענטש' האט נישט געגלייבּט דערין!

איינמאָל בּיינאַכט – קומט צו אים עפּעס אַ 'לֵץ', און ער רופט אים אַרויס: "אַז ער זאָל אַרויסקומען אינדרויסן"! – און ער גייט אַרויס אינדרויסן! און דער 'לֵץ' ווייזט אים: "אַז ער האט אַ 'שיינעם פערד' צו פאַרקויפן"!

און ער זעהט: "אַז דאס איז טאַקע 'זייער אַ שיינעם פערד'! – און ער פרעגט אים [פונעם 'לֵץ']: "וויפיל ווילסטו דערפאַר"?! – ענטפערט אים דער 'לֵץ': "פיר רענדלעך"! – און ער זעהט: "אַז דאס איז רוּאיגערהייט ווערט 'אַכט רענדלעך', ווייל ס'איז 'זייער־אַ־גוטע אויסדערוועלטע פערד'!

האט ער אָפּגעקויפט פון אים דאס 'פערד', פאַר 'פיר רענדלעך'! – און דאס איז געווען בַּיי אים אַ 'גרויסע מְצִיאָה'!

אויפצומאָרגנס, נעמט ער אַרויס דאס 'פערד' צו פאַרקויפן! – און זיי זענען געשטאַנען [זיך מִתְוַכֵּחַ געווען] אויפן פּרייז, און האבן אים געוואָלט געבּן עפּעס אַ סְכוּם געלט! – האט ער געזאָגט: "מִן־הַסְּתָם אויבּ זיי געבּן מיר אַזאַ סְכוּם, איז [אַ רְאָיָה אַז] דאס איז דאָפּלט ווערט"! – און ער האט נישט מַסְכִּים געווען [דאס צו פאַרקויפן פאַרן סְכוּם וואס זיי האבן אים געוואָלט געבּן]!

האט ער ווייטער אַוועקגעפירט דאס 'פערד'! און מען האט אים שוין געוואָלט געבּן דאָפּלט ווי ער האט געוואָלט! – האט ער געזאָגט: "מִן־הַסְּתָם איז דאס ווערט נאָך מער ווי דאָפּלט פון דעם סְכוּם [וואס מ'האט אים יעצט געוואָלט געבּן]"!

אַזוי פירט ער דעם 'פערד'! נאָך ווייטער! – בּיז ס'איז אַרויפגעגאַנגען די פּרייז פון פאַרקויפן דעם פערד, צו 'טויזנטער'! – און ער איז זיך מיט קיינעם נישט דורכגעקומען, דאס צו פאַרקויפן! ווייל וועלכן פּרייז מ'האט אים נאָר געוואָלט געבּן דערפאַר, האט ער

גֶעזָאגְט: "מִן-הַסְתָּם אִיז דָאס וֶוערְט נָאךְ מֶער ווִי דָאפְּלְט [פוּנֶעם סְכוּם וָואס מְ'ווִיל אִים גֶעבְּן]"! – בִּיז ס'אִיז נִישְׁט גֶעוֶוען קֵיינֶער וָואס הָאט דָאס גֶעקֶענְט קוֹיפְן, נָאר דֶער 'קֶענִיג'!

הָאט עֶר דָאס גֶעפִירְט צוּם 'קֶענִיג'! – אוּן דֶער 'קֶענִיג' הָאט אִים גֶעוָואלְט גֶעבְּן דֶערְפַאר, אַ 'רִיזִיגְן סְכוּם גֶעלְט'! וַוייל דֶער 'פֶערְד' אִיז זֵייעֶר זֵייעֶר וואוּיל-גֶעפֶעלְן פַאר יֶעדְן אִין דִי אוֹיגְן!

אוּן עֶר הָאט זִיךְ מִיטְן 'קֶענִיג' אוֹיךְ נִישְׁט גֶעקֶענְט דוּרְכְקוּמֶען! – וַוייל עֶר הָאט גֶעזָאגְט [דֶער דָאזִיגֶער מֶענְטְשׁ]: "מִן-הַסְתָּם אִיז דָאס וֶוערְט מֶער"! – בִּיז דֶער 'קֶענִיג' הָאט שׁוֹין אוֹיךְ נִישְׁט גֶעקוֹיפְט דָאס 'פֶערְד'!

[אוֹת ג] אוּן עֶר אִיז אַוֶועקְגֶעגַאנְגֶען פוּנֶעם 'קֶענִיג' מִיטְן 'פֶערְד', דָאס אָנְצוּטְרֶענְקֶען! – אִיז גֶעוֶוען דָארְט אַ 'פְּלוּמְפּ' וָואס פוּן דֶעם גִיבְּט מֶען צוּ טְרִינְקֶען! [אַזַא סָארְט 'וַואסֶער טַאנְק' מִיט אַ 'קְרַאן' – וָואס מְ'זֶעהְט דָאס נָאךְ הַיינְט אִין 'אוּקְרַיינֶע' אִינְדְרוֹיסְן אוֹיפְן גַאס] – אוּן דָאס 'פֶערְד' אִיז אַרַיינְגֶעשְׁפְּרִינְגֶען אִינֶעם 'פְּלוּמְפּ', אוּן אִיז דָארְט נֶעלְם גֶעוָוארְן, אוּן עֶר אִיז נִישְׁט דָא! – דָאס הֵייסְט: אַז ס'הָאט זִיךְ אִים נָאר אַזוֹי צוּגֶעדַאכְט [גֶעדְמְיוֹנ'ט]! וַוייל דִי גַאנְצֶע זַאךְ מִיטְן 'פֶערְד', אִיז נָאר גֶעוֶוען אַ 'מַעֲשֶׂה-לֵצִים'!

הָאט עֶר זֵייעֶר גֶעשְׁרִיגְן דֶערוּיף! – הָאבְּן זִיךְ דָארְט צוּזַאמְגֶענוּמֶען מֶענְטְשְׁן, צוּם קוֹל פוּן זַיין גֶעשְׁרֵיי, אוּן הָאבְּן אִים גֶעפְרֶעגְט: "וָואס שְׁרֵייסְטוּ"! – הָאט עֶר גֶעעֶנְטְפֶערְט: "אַז זַיין 'פֶערְד' אִיז אַרַיינְגֶעשְׁפְּרִינְגֶען אִינֶעם 'פְּלוּמְפּ'"!

הָאבְּן זֵיי אִים [דֶעם דָאזִיגְן מֶענְטְשׁ] צוּזַאמְגֶעשְׁלָאגְן, "צוּהַאקְט אוּן צוּבַּאלְט" [מְלָכִים-א כ, לז], וַוייל עֶר זֶעהְט אוֹיס ווִי אַ 'מְשׁוּגָע'נֶער'! – וַוייל דָאס 'לָאךְ' פוּנֶעם פְּלוּמְפּ' אִיז זֵייעֶר שְׁמָאל, אִיז ווִיאַזוֹי קֶען זַיין אַז דִי 'פֶערְד' זָאל דָארְט אַרַיינְשְׁפְּרִינְגֶען?!

הָאט עֶר גֶעזֶעהְן: אַז מְ'שְׁלָאגְט אִים! אוּן עֶר זֶעהְט אוֹיס ווִי אַ מְשׁוּגָע'נֶער! – הָאט עֶר גֶעוָואלְט אַוֶועקְגֵיין פוּן דָארְט! – אִינְצְווִישְׁן ווִי עֶר ווִיל נָאר אַוֶועקְגֵיין פוּן דָארְט, הָאט דֶער 'פֶערְד' אָנְגֶעהוֹיבְּן אַרוֹיסְצוּשְׁטְרֶעקְן זַיין קָאפּ פוּנֶעם 'פְּלוּמְפּ'! – הָאט עֶר [דֶער דָאזִיגֶער מֶענְטְשׁ] נָאכְאַמָאל אָנְגֶעהוֹיבְּן צוּ שְׁרַייעֶן: "גֶעוַואלְד! גֶעוַואלְד"! – וַוייל ס'הָאט זִיךְ אִים צוּגֶעדַאכְט: "אַז זַיין 'פֶערְד' אִיז דָארְט"!

הָאבְּן זִיךְ דִי מֶענְטְשְׁן נָאכְאַמָאל צוּזַאמְגֶעזַאמְלְט צוּ אִים, אוּן אִים נָאכְאַמָאל אָנְגֶעשְׁלָאגְן! וַוייל עֶר אִיז 'מְשׁוּגָע', ווִי אוֹיבְּנְדֶערְמַאנְט! – אוּן עֶר הָאט נָאכְאַמָאל גֶעוָואלְט אַוֶועקְגֵיין פוּן דָארְט! – ווִי נָאר עֶר ווִיל גֵיין, אַט שְׁטְרֶעקְט זִיךְ דֶער 'פֶערְד' נָאכְאַמָאל אַרוֹיס זַיין קָאפּ פוּנֶעם 'פְּלוּמְפּ'! – הָאט עֶר [דֶער מֶענְטְשׁ] נָאכְאַמָאל אָנְגֶעהוֹיבְּן צוּ שְׁרַייעֶן, ווִי אוֹיבְּנְדֶערְמַאנְט! – הָאבְּן זֵיי זִיךְ נָאכְאַמָאל צוּזַאמְגֶעזַאמְלְט צוּ אִים! אוּן אִים [נָאכְאַמָאל] גֶעשְׁלָאגְן, ווִי אוֹיבְּנְדֶערְמַאנְט!

[אוֹת ד] (דֶער נִמְשָׁל אִיז): **דִי זֶעלְבֶּע זַאךְ אִיז אוֹיךְ**: אַז דִי סִטְרָא-אַחֲרָא פַארְנַארְט יֶעדְן מָאל דֶעם מֶענְטְשׁ, אוֹיךְ גָארְנִישְׁט, מִיט אַ 'רִיכְטִיגֶער שֶׁקֶר' וָואס אִיז גָארְנִישְׁט דָא דֶערִין! – אוּן עֶר וֶוערְט אִיבֶּערְגֶערֶעדְט נָאךְ אִיר, אוּן עֶר גֵייט נָאךְ אִיר! אוּן יֶעדְן מָאל דַאכְט זִיךְ אִים צוּ: "אַז עֶר וֶועט מֶער פַארְדִינֶען! אוּן מֶער עֶרְפִילְן זַיין 'גְלוּסְטוּנְג' [תַּאֲוָה]"! – אוּן עֶר לוֹיפְט נָאךְ אִיר אַסַאךְ צַייט! – אוּן פְּלוּצְלִינְג וֶוערְן זֵיי נֶעלְם! אוּן אַלֶע זַיינֶע 'גְלוּסְטוּנְגֶען' [תַּאֲווֹת], אַנְטְלוֹיפְן אוּן וֶוערְן צוּרִינֶען!

אַזוֹי-ווִי עֶס פַּאסִירְט צוּמָאל: אַז אַלֶע 'גְלוּסְטוּנְגֶען' [תַּאֲווֹת] גֵייעֶן אַבִּיסְל אַוֶועק! אוּן וֶוען דֶער מֶענְטְשׁ ווִיל זִיךְ צוּשֵׁיידְן פוּן זֵיי, דַאן קוּמֶען זֵיי צוּרִיק אוּן שְׁטְרֶעקְן זִיךְ אַרוֹיס זֵייעֶר קָאפּ! אוּן עֶר יָאגְט זֵיי נָאכְאַמָאל נָאךְ! – אוּן אַזוֹי פִירְט זִיךְ דָאס וַוייטֶער: אַז גְלַייךְ ווִי זֵיי שְׁטְרֶעקְן נָאר אַרוֹיס זֵייעֶר קָאפּ, יָאגְט עֶר זֵיי נָאכְאַמָאל נָאךְ! – אוּן [רַבֵּינוּ ז"ל] הָאט דָאס נִישְׁט עֶרְקְלֶערְט מֶער! – אוּן פַארְשְׁטֵיי גוּט!

ד – אַ מַעֲשֶׂה פוּן אַ גְרוֹיסְן צַדִּיק

ס'הָאט פַּאסִירְט אַ מַעֲשֶׂה מִיט אַ צַדִּיק, וָואס אִיז גֶעוֶוען זֵייעֶר אַ גְרוֹיסֶער צַדִּיק! – וָואס אִיז עֶר אִינְגַאנְצְן אִינְגַאנְצְן אַרוֹיס בִּשְׁלֵימוּת פוּן דִי תַּאֲוָה, ווִי ס'דַארְף צוּ זַיין!

אוּן עֶר אִיז אַרוֹיף אִין דִי 'עוֹלָמוֹת עֶלְיוֹנִים'! – אוּן עֶר הָאט גֶעזֶעהְן: ווִי ס'לִיגְט אִין אַ 'טָאפּ', שְׁטִיקֶער פְלֵייש מִיט בֵּיינֶער! – הָאט עֶר גֶעפְרֶעגְט: "וָואס אִיז דָאס"?! – הָאט מֶען אִים גֶעעֶנְטְפֶערְט: "אַז דָאס אִיז גֶעוֶוען אַ 'יְפַת-תּוֹאַר' – אוּן דָאס קוּמְט אִיר, וַוייל זִי הָאט גֶעזִינְדִיגְט"!

[זָאגְט דֶער רֶבִּי]: פוּן דֶעם קֶען מֶען זֶעהְן דִי שַׁאנְדֶע פוּן דִי תַּאֲוָה! – אוֹיבּ וֶועט מֶען אִיר צוּשְׁנַיידְן אוֹיף שְׁטִיקֶער, וֶועט דֶען נָאךְ אַלְץ שַׁייךְ זַיין דִי תַּאֲוָה?!

דעם רבינ'ס מעשיות

נאמען ______________________

טעלפון ______________________

שטאט ______________________

בחינה אויף ספורי מעשיות

די שיחות פון נאך ספורי מעשיות - (1)

א. מיט וועלכע פאך האט זיך דער זוהן בארימט אז ער האט עס געלערנט?

- ☐ שוסטעריי
- ☐ שלייפן דימאנטן
- ☐ צו מאכן א הענג לייכטער

ב. וועמען האט דער טאטע געברענגט צו ווייזן די חכמה פון זיין זוהן?

- ☐ די גאנצע מדינה
- ☐ אלע פאך לייט
- ☐ אלע פאכלייט פון די פאך מיט וואס דער זוהן האט זיך בארימט

ג. איז זיי געפעלן דאס וואס דער זוהן האט געמאכט?

- ☐ זיכער
- ☐ ס'איז פאר קיינעם נישט געפעלן
- ☐ פאר א טייל איז עס געפעלן און פאר א טייל נישט

ד. וועלכע טייל איז זיי נישט געפעלן?

- ☐ אלעס איז זיי געפעלן
- ☐ די גאנצע איז זיי נישט געפעלן
- ☐ פאר יעדעם האט נישט געפאלן א אנדערע חלק

ה. ענדיג צו די ווערטער פון דעם רבי'ן - עס איז דא חכמות וואס מ'קען מיט זיי לעבן...

- ☐ מיט ווייניג עסן און טרונקען
- ☐ מיט ווייניג שלאף
- ☐ אהן קיין עסן און טרונקען

ו. פארוואס האט זיך דער מענטש אויפגעהאלטן אין די גוי'אישע שטעט?

- ☐ ווייל ער האט דארטן גאר אסאך פארדינט
- ☐ ווייל א גאנצע צייט האט אים אויסגעזעהן אז יעצט וועט ער אויפטוהן וואס ער וויל
- ☐ ווייל א גאנצע צייט האט מען אים געזאגט אז יעצט וועט ער אויפטוהן וואס ער וויל

ז. וואס האט דער לץ געוואזן?

- ☐ אז ער האט א שיינע פערד צו פארקויפן
- ☐ אז ער האט א שיינע אייזל צו פארקויפן
- ☐ אז ער האט א שיינע קעמל צו פארקויפן

ח. פאר וויפיל געלד האט ער עס אפגעקויפט פון דעם לץ?

- ☐ פאר 8 רענדלאך
- ☐ פאר 4 רענדלאך
- ☐ פאר 26 רענדלאך

ט. פארוואס האט ער עס נישט פארקויפט?

- ☐ ווייל מ'האט אים נאר געוואלט צאלן 2 אדומים
- ☐ ווייל ער האט עס געוואלט פאר זיך
- ☐ ווייל וויפיל מ'האט אים געוואלט צאלן האט ער געטראכט אז ס'איז ווערד טאפעלט

י. פארוואס האט עס דער מלך נישט געקויפט?

- ☐ ווייל ס'איז נישט געווען גענוג שיין פאר'ן קעניג
- ☐ ווייל דער מלך האט נישט געוואלט באצאלן אזוי סאך
- ☐ ווייל דער מענטש האט געטראכט אז מן הסתם איז עס ווערד נאכמער

יא. וואס איז געשעהן ווען ער האט געוואלט געבן טרונקען פאר די פערד?

- ☐ עס האט אים אויסגעזעהן וואו די פערד שפרינגט אריין אין א פלומפ (קראן – רער פון וואסער)
- ☐ די פערד איז אנטלאפן
- ☐ עס האט אים אויסגעזעהן וואו די פערד איז געשטארבען

יב. פארוואס האט מען געשלאגען דעם מענטש?

- ☐ ווייל ער האט זייער שטארק געשריגן
- ☐ ווייל ער האט געשלאגען די פערד
- ☐ ווייל ער האט געזאגט אז די פערד איז אריין געשפרינגען אין די פלומפ (רער וואסער), און ער האט אויס געזען משוגע

יג. וואס האט ער געזעהן ווען ער האט געוואלט אוועק גיין פון דארטן?

- ☐ אז די פערד איז געשטארבען
- ☐ אז דער פערד איז איינדרויסן
- ☐ אז דער פערד הייבט אהן ארויס שטעקן זיין קאפ פון די פלומפ (רער וואסער)

יד. וואס האט ער געטוהן ווען ער האט עס געזעהן?

- ☐ ער האט אנגעהויבן וויינען
- ☐ ער האט אנגעהויבען צו זינגען
- ☐ ער האט נאכאמאל אנגעהויבן צו שרייען

טו. ווען און וואו האט דער רבי דערציילט די מעשה? (עיין חיי מוהר"ן אות נ"ט)

- ☐ פסח תקס"ז אין שטאט ברסלב
- ☐ שבועות תקס"ז אין שטאט אומן
- ☐ שבועות תקס"ז אין שטאט זאסלב

טז. וואס זאגט דער רבי אז מ'קען זיך לערנען פון די מעשה?

____

____

____

אשדינו אז מיר לערנען דעם היילגן רבינ'ס ספרים - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף,
אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה,
און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

דעם רבינ'ס ליכט

צו מאכן די בחינה און אריין גיין אין גורל רוף די טעלפאן ליין 02-5-3333-72 L3233287@gmail.com